

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Indoles amabilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

verecundiâ, linguæ ac morum suavitate; amittit gratiam, quidquid ascitium est, & nimis sapit artem, aut redolet vanitatem.

III. Porro tres charites eruditissimus S. Scripturæ interpres vocat *Innocentiam* seu integritatem vitæ, *Lætitiam* bonæ mentis, spem futuræ beatitudinis, quibus ex aduerso tres Furie sunt oppositæ, *Pravitas* animi, *Remorsus* conscientiæ, *Desperatio*. Verè Salomon *Secura mens, quasi iuge Convivium* Prov. 15. Et Siracides c. 30. *Non est oblectamentum super cordis gaudium*. Rectè Seneca: Sola virtus præstat gaudium perpetuum, ac securum; etiamsi quid obstat, nubium modo intervenit, quæ infra feruntur, nec unquam diem vincunt. Epist. 27. A *Gratis* gratiosus dicitur, vel quia gratiâ apud omnes plurimum valet; vel quia omnium gratiam & favorem sibi facillè conciliat; idque non linguæ modo, de qua dixi, sed etiam oris suavitate: index enim animi vultus est: unde (c) Prov. 17. *Animus gaudens etatem floridam facit*. Nimirum innocentia animi redundat in florem corporis, & amœnitatem oris; unde Charites nomen habent à lætitia. Dicitur *litare Gratis*, cuius actiones omnes & verba spirant quandam morum elegantiam, venustatem, modestiam, pudicitiam, verecundiam; præsertim in adolescentibus, quos mirum quantum commendat honestas oris, & modestia indolis. Celebratur *Φιλανθρωπία* & humanitas Titi, qui patri Vespasiano successit in imperio; is ob facilitatem animi & liberalem indolem, *Delicium generis humani* audiebat. Sueton. Eiusdem dictum fuit: *Non oportet, quenquam à Caesaris colloquio tristem discedere*. Suidas. Cuius & illa vox audita: *Amici diem perdididi!* recordantis in cæna in neminem ea die à se beneficium collatum.

Huic virtuti, scilicet, humanitati, comitati, affabilitati, & gratioso sum hominibus agendi modo, (Græci *ὑπερηβολίαν* vocant) adversatur vitium *morositas*, seu morum difficultas. Sunt enim quidam hominum minimè humani, & à Gratiis longissimè remoti, morosi, asperi, intractabiles, quibus plurima facillimè displicent; in minutissimis rebus inveniunt, quod cavillentur. Rarè quenquam blandè salutant, aut humaniter colloquuntur, aut placidè aspiciunt; aut sedatè respondent: sæpe negant, quod alii affirmant: quòdque ipsis benevolè & officiosè fit, aut offertur ab aliis, id importunè atque inurbanè aversantur. Verbo, non placet iis, quidquid placere deberet; adeò quidem, ut neque in ludis remittant frontem; nunquam non severi *Carones*, aut rigidi *Xenocrates*. Cuius nominis philosophum, gravi semper ac tetrico vultu incedentem,

Plato

(c) *Gratisfa indoles.*

Plato monuisse fertur, *Ξενόκρατες*, *ἑὸν τὰς ἡδέρας*, Xenocrates *sacrificia Gratiis*. Laërtius. Is ipse, de Zenone philosopho narrat, eum, cum naturâ asper, intractabilis, & morosus esset, nec tamen morbum suum amaret (quod contra plerique faciunt) quò illum expelleret, vinum moderatè bibisse, atque ita placidum & commodum evasisse. Ajebat enim, similem se esse lupinis: (est amarum genus leguminis) illos quippe, priusquam macerarentur, acerbos, maceratos verò dulces reddi. Ut adeò non solùm in vino veritas, sed etiam humanitas insit.

Hic tamen observa, non omnibus, etiam volentibus, licere esse *Gratiarum pullos*. Multis natura severior & tristior obnuntiat. Et molosso Britannico ne speres catellam Melitensem, blandum & gratiosum; qualem, ut in fabellis est, viderat asellus assilientem hero, eique adulantem, & inter eius brachia, atque in sinu iudentem. Statuit hoc visò, pecus aurita, clitellarum dudum pertœsa, eundem in modum delicias facere hero suo. Igitur fortè revenienti domum, obviam procurrere, subsillire, pulsare pectus unguis, & favorem herilem eblandiri. Malè cesserunt blandimenta; nam exclamante hero, accurrerunt servi, & ineptam bestiam, quæ se tamen urbanam credebat & gratiosulam, malè mulctatam fustibus, abegerunt. Ita est. *Nihil asinus ad lyram; nihil ad Gratiarum hortos allium & cepæ; foetent.*

SYMBOLVM LXXXVII.

Venus amorum dea.

Ex Variis.

Ethicè.

1. Curus Veneris quid significet.
2. Veneris poma.
3. Pulchritudinis potentia.
4. Veneris corollæ, speculum, rosæ.
4. Cingulum.
6. Supellex, antrum.
7. Ejus delictum *Adonis*.
8. Veneris familia.

IOve nata, ab antiquis amorum, gratiarum, pulchritudinis, delictiarum, voluptatum habita est dea, ita dicta, quod ad omnes res veniat, ut auctor est Cicero lib. 2. de nat. deor. Poëtæ eam ex spumâ maris ortam fuisse fabulantur, unde ipsam *Aphroditem*, *παρὰ τῆ ἀφροῦ*